

ÉVUTÓ

OKTÓBER

*Még fenn hordja orrát az erdő,
színeit naponta váltja,
de dörren egy durva fegyver,
s szétrebben tarka palástja.*

*Megdermed menten az élet,
valakik ész nélkül lónek.
Leroskad a büszke szarvas,
szíve szakad meg az őznek.*

*És elhalkulnak a fények,
levél már hírül sem zöldell.
Kúszik a vér az avarban,
elkeveredik a földdel.*

NOVEMBER

*Áldásra köszörült kések
törtek a felhőcsordára:
csordultig telnek a medrek.
Lesz-e ember a gátra?*

*A föld is undorodik már,
de nyeli az esőt, issza –
a lelkét pazarló nyárnak
emléke sem jár vissza.*

*Pedig hát jöhetne néha
egy langyos mosoly az égből,
egy mustármagnyi reménység
Urunk szomorú szeméből.*

DECEMBER

*December birodalmában
király sem szívesen lennék.
Görcsöt plántál szívembe
az evangéliumi emlék.*

*Terelgetnék inkább nyáját,
szántanék ködtakarókat,
mintsem hogy üldöztessek
védtelen vándorlókat.*

*Bármilyen oknál fogva, mégis
királlyá kellene lennem,
madárképmében ülnék
a nagypénteki kereszten.*